

Puterea rugăciunii

Poate rugăciunea să schimbe cu adevărat ceva?

Predică de Hans-Jörg Ronsdorf

Dumnezeu Însuși i-a dat rugăciunii însemnătatea ei, S-a legat El Însuși de rugăciunea copiilor Săi, prin care mersul lucrurilor poate fi schimbat. Exemple: Ezechiel 22:29-31; Psalmul 106:23; Exodul 32:10-14. La Ezechiel lipsea mijlocirea. Lipsa rugăciunii are urmări negative. Rugăciunea ar fi oprit judecata. Moise s-a rugat, și judecata a fost abătută.

Isus și rugăciunea: Pe pământ voia lui Dumnezeu nu se face. Cel puțin nu peste tot. De aceea trebuie să ne rugăm ca voia Lui să se facă, precum în cer, așa și pe pământ. Rugăciunea ajută ca voia lui Dumnezeu să se facă – mai mult decât dacă nu ne-am ruga pentru aceasta.

John Wesley a spus, puțin exagerat: „Dumnezeu nu face nimic altceva decât să răspundă la rugăciunile noastre.” Dumnezeu răspunde în chip neobișnuit la rugăciunile oamenilor Săi, de exemplu lui Moise la Marea Roșie, prelungirea vieții lui Ezechia. Mult poate rugăciunea celui neprihănit! (Iacov 5:16)

Nevoia de comunicare dintre Dumnezeu și om: Dumnezeu vrea să fie într-o relație personală cu noi. Aceasta este posibilă numai prin comunicare – la fel cum între oameni nu există părtășie fără comunicare. Dumnezeu a făcut lumea astfel încât multe din cele ce se întâmplă au de-a face cu comunicarea noastră cu El.

Rugăciunea și puterea de a lua hotărâri cu răspundere morală: Dumnezeu a făcut lumea astfel încât nu numai El ne influențează pe noi, ci și noi Îl influențăm pe El. Dumnezeu vrea ca voia Lui să se facă pe pământ. El lucrează prin împuterniciți: oamenii, făcuți după chipul Său, trebuie să cârmuiască pământul. *Rugăciunea este o formă duhovnicească, nevăzută și vremelnică de cârmuire – ne rugăm pentru lucruri care trebuie să se întâmple aici, pe pământ. Este o cârmuire împreună cu El, atunci când suntem în acord cu El în rugăciune.*

Urgența rugăciunii: Dumnezeu ia rugăciunea în serios; Se leagă de ea la fel cum Se leagă de libertatea de a alege și de stabilitatea lumii. Este cu adevărat așa: multe lucruri depind de faptul dacă poporul lui Dumnezeu se roagă sau nu – unele se întâmplă numai dacă se roagă. Dumnezeu Însuși a rânduit astfel încât rugăciunea este o variabilă hotărâtoare, care stabilește ce poate sau nu poate face Dumnezeu într-o anumită situație.

Urgență și limite: Se poate trage de aici concluzia greșită că totul ar depinde de rugăciunea noastră. Este nevoie de un echilibru în felul în care ne folosim răspunderea/datoria. În viața firească este la fel. Ne-am putea ruga pentru un milion de lucruri, dar avem un timp limitat. De aceea este chiar bine să ne rugăm și pentru aceasta: asupra căror lucruri să ne concentrăm rugăciunea. *Avem nevoie de un echilibru între presupunerea că totul depinde de rugăciunea noastră și presupunerea că nimic nu depinde de ea.*

De ce există rugăciuni neascultate? Ne rugăm, iar Dumnezeu răspunde în contextul unei creații de o complexitate de neînchipuit, care suferă sub un război cosmic. *Acolo rugăciunea face o diferență.* Dar rugăciunea nu este singurul lucru care hotărăște mersul lumii. De el țin și mulțimea de îngeri și oameni care au o voință liberă irevocabilă și legile naturii, care

garantează o lume stabilă. Dumnezeu respectă aceasta; așa a vrut El. Dar noi nu avem nicio idee cum se raportează variabila rugăciunii noastre la aceste alte variabile, adică cum lucrează Dumnezeu cu ele pe baza rugăciunilor noastre. Rugăciunile noastre vor primi răspuns, dar adesea nu așa cum ne închipuim noi.

Variabile care influențează eficacitatea rugăciunii – reguli pe care le dă Dumnezeu Însuși:

Voia lui Dumnezeu: Aceasta nu este singura variabilă, dar este cea mai fundamentală. A cere după voia Lui este condiția ca rugăciunea să fie ascultată (1 Ioan 5:14; Matei 26:39; 2 Corinteni 12:7). Dar voia lui Dumnezeu nu înseamnă întotdeauna voia ideală a lui Dumnezeu sau planul Lui desăvârșit. Țepușul din carne nu era ideal, dar pentru Pavel era mai bine să-l aibă. Îl păzea de mândrie! Oare unele dintre rugăciunile noastre nu sunt ascultate pentru că ascultarea lor ne-ar face mândri? Motivul pentru care unele rugăciuni nu sunt ascultate nu trebuie să stea neapărat în voia lui Dumnezeu (dacă un om pentru care mă rog nu se pocăiește, Dumnezeu vrea, ce-i drept, întoarcerea lui la Dumnezeu, dar respectă „nu”-ul acestui om).

Credința persoanei pentru care se roagă cineva: Din cauza necredinței din Nazaret, Isus a putut face acolo doar puține minuni (Marcu 6:5-6). Celor vindecați Isus le-a spus de câteva ori: „Credința ta te-a vindecat” (Matei 9:22; Marcu 10:52; Luca 17:19). Invers însă nu putem generaliza: dacă vindecarea nu are loc, nu s-a datorat neapărat lipsei de credință. Pot exista multe motive, de nepătruns pentru noi, pentru care o rugăciune nu a fost ascultată. Dar credința persoanei pentru care se roagă cineva este o variabilă!

Credința celor care se roagă: Luca 5:20: paralizatul care a fost coborât prin acoperiș; Matei 8:13: sutașul; dar și Marcu 9:14-29: ucenicii nu pot scoate demonul. Vedeți și Iacov 1:6-7. O rugăciune neascultată nu înseamnă însă, de regulă, că n-a existat credință. Este un principiu că credința face rugăciunea mai eficace, dar nu o regulă că ea este ascultată întotdeauna.

Rugăciunea stăruitoare: În viața văzută există sarcini care cer stăruință și timp. La fel este și în viața de rugăciune (Luca 11:5-8; 18:1). Rugăciunea nu este magie, ci lucrare duhovnicească. Trebuie să ne rugăm ca și cum am avea mare nevoie de ceva. Neîncetat (1 Tesaloniceni 5:17). Dacă o rugăciune nu este ascultată, aceasta nu înseamnă neapărat că ne-am rugat prea puțin. Dar nici nu este o garanție că va fi ascultată dacă ne rugăm mult timp. Este un principiu, nu o garanție a împlinirii – pentru că atât de mulți factori joacă un rol.

Numărul celor care se roagă pentru un lucru: Unele lucrări din domeniul firesc nu le poți face singur, sau ar dura mult prea mult. Tot așa este și în domeniul duhovnicesc. De aceea chemăm biserica să se roage pentru un lucru. Doi sau trei se învoiesc (Matei 18:19), adunarea s-a rugat (Faptele apostolilor 4:24). Mulțimea îi dă rugăciunii încă o dimensiune, alta decât atunci când te rogi singur. Nu o regulă, ci un principiu.

Voința liberă a omului: Iadul este dovada serioasă că Dumnezeu ia în serios voința omului. El i-a creat pe oameni astfel încât ei hotărăsc singuri, iar Dumnezeu respectă această voință. Dumnezeu nu trece peste această voință când ne rugăm pentru întoarcerea cuiva la Dumnezeu, altfel toți ar fi mântuiți. Dar rugăciunea noastră sporește lucrarea Duhului în acești oameni. Puterea dumnezeiască nu constrânge, ci convinge: și puterea Lui este dragoste!

Voința liberă a îngerilor: Îngerii pot influența ascultarea rugăciunilor. Daniel a trebuit să aștepte până a venit îngerul, care fusese oprit de un altul. Aceasta nu era sincronizarea lui Dumnezeu, ci împotrivire și luptă duhovnicească în lumea nevăzută (Daniel 10:12-13). Satana îl împiedicase pe Pavel să-i viziteze pe tesaloniceni, deși el se ruga pentru aceasta (1 Tesaloniceni 2:18; 3:10). Puterile au influență asupra ascultării sau împiedicării rugăciunii. Ele pot fi motivul pentru care o rugăciune nu este ascultată, iar atunci nu ar trebui să-I atribuim aceasta lui Dumnezeu.

Numărul și puterea ființelor spirituale: Lupta duhovnicească are de-a face, ca și în lumea văzută, cu aceste trăsături. Îngerii își vin în ajutor unii altora, pentru că aceasta face o diferență (Daniel 10:13). Slujitorul lui Elisei a văzut mulțimea îngerilor care veniseră în ajutor (2 Împărați 6:16-17). Un om nu avea un singur demon, ci mulți, pe care Isus i-a scos (Marcu 5:1-9). Un demon puternic ucenicii nu l-au putut scoate (Marcu 9:14-29). Șapte duhuri se întorc (Luca 11:24-26). Nu trebuie să ne temem, căci Cel ce este în noi este mai tare decât duhul lumii (1 Ioan 4:4).

Păcatul: Unde există păcat cunoscut, vrăjmășie sau lipsa dorinței de a ierta, păcatul trebuie înfruntat: trebuie părăsit și mărturisit, ca să ne putem ruga din nou cu putere, ca oameni neprihăniți.

Cum putem trăi ca și creștini în această zonă de război, cu o mie de întrebări și cu rugăciuni neascultate?

Să ne ațintim ochii asupra lui Isus – să nu ne formăm imaginea despre Dumnezeu din experiențe!

Dumnezeu este cu noi și lângă noi! Întotdeauna!

Dumnezeu poate scoate din orice situație, din orice suferință, ceva bun pentru noi (chiar dacă nu El a pricinuit răul).

Să nu punem întrebarea DE CE, la care nimeni nu poate răspunde, ci să ne ridicăm împotriva suferinței, împotriva răului, să nu le acceptăm. Așa cum a făcut Isus!

Cum putem trăi și găsi drumul cel bun și hotărârile cele bune? Trăind și fiind călăuziți de Duhul care locuiește în noi!

Să trăim în nădejdea noii creații! Orice suferință va trece! Curând!

Multe dintre gândurile acestei predici le datorez lui Gregory A. Boyd.